

Bruno-Paul De Roeck is sommigen onder ons allicht nog bekend als de therapeut-schrijver van pittige boekjes als "Gras onder mijn voeten" en "Liever leren dan afleren" of "Recepten om in de puree te geraken"...

De scheurkalender 2009 is uitgegeven bij Van Gennep Amsterdam en bevat korte stukjes om je even te laten stilstaan en filosofisch te kijken naar het leven.

Het is een kalender van spiritualiteit geworden (De Roeck was 17 jaar karmeliet en nu schrijver en beeldhouwer), maar de therapeutische invalshoek ontbreekt er niet aan.

Donderdag 8 januari
Vanuit Gemis

Honden janken naar de maan. Mensen reiken naar wat boven en onder hen is. Vanuit een gemis. Dromen die eruit willen? Een verlangen dat verder reikt dan wat ze nu zijn, nu weten, nu kunnen. Dat is niet bovennatuurlijk of paranormaal of iets waar alleen filosofen en mystici zich mee bezighouden. Het is een dynamiek waardoor zij groeien. De drijfkracht van evolutie. Een stroom die hen meevoert, ook onbewust, en waardoor zij elk ogenblik worden wat zij nog niet waren door te sterven aan wat ze op dit moment zijn. Die onstuitbare drang tot 'overstijgen' is de ruggengraat die een mens rechthoudt en die ook de ruggengraat is van de evolutie zodat die zich verticaal ontwikkelt.

Donderdag 15 januari
Filosofische vragen

Zowel bij filosofie als bij religie gaat het om de diepere grond van alles, om het Geheel, om de goddelijke grond van alle dingen... om het feit dat er iets is en niet veeleer niets... Filosofische vragen zijn nooit vervelend.

Zoals dat meisje van zes dat aan haar ouders vroeg: 'Hoe wisten jullie dat ik het was toen ik geboren werd?'

Het is een levenskunst om die vragen te stellen en ze eindeloos te blijven stellen. Vragen waarop nooit een 'wetenschappelijk' antwoord zal komen.

Zaterdag 18 juli
Houden van

Houd je van je vrouw, je man, je ouders je collega's, Of probeer je hen anders te maken? Houd je van jezelf? Of probeer je jezelf te veranderen? Waren zij maar wat meer zus en wat minder zo! Was ikzelf maar wat minder x en wat meer y! Houd je dan van hen zoals ze zijn? Houd je van jezelf zoals je bent? Of van degene die je zou willen zijn, maar die niet echt bestaat?